

א.

כפצצה על
הירושימה
נחת עלי
אבל אינסופי
מחק את המציאות
ומלא את לבי אפר

נשרת עצבות
מכסה את כל עולמי
מרעילה את מחשבותי
פולטת קרינה שהופכת
את חלומותי להזיות אפלות

ב.

במטה
בקומה השלישית של הבית
אני נתלית
בין הזיות וזמנים.
רעש המטוסים
שעוברים בשמים השחרים מעלי
וקולות ההתקפות על עזה
מחזירים אותי
להודעות ההיסטריות ברדיו
על מסכות גז
ולרעש המצמרר של התנגשות מכונות
בצמח ליד בית
נעורי

ג.

לא נגמלנו מקישינב
ולא מינקמת דם ילד קטן'
מלים מסיתות כמעשים חתימים
מובילות אותנו
ישירות לאפלה.
אם יש אור,
זה בקבוצת וואטסאפ
שבה מנחמים יחד חברה,
שבהלונה
ספירה 11 קברים חדשים שהתמלאו
ועוד 9 קברים עדין פעורים
לגופות הנרצחים.
ששיר זה
יהיה לגר נשמה

Chanita Goodblatt

7 October 2023

a.

Like a bomb on
Hiroshima
endless grief
landed on me
erased reality
and filled my heart with ashes

A fallout of sadness
covers my whole world
poisoning my thoughts
emitting radiation that turns
my dreams into dark hallucinations

b.

In the bed
on the third floor of the house
I hang
between hallucinations and times.
The noise of the planes
passing in the black sky above me
and the sounds of the attacks on Gaza
return me to
the hysterical messages on the radio
about gas masks
and to the horrifying noise of cars colliding
at an intersection near the house
of my youth

c.

We have not freed ourselves from Kishinev
and not from “vengeance for the blood of a little boy”
inflammatory words like bestial acts
lead us
directly into the darkness.
If there is light,
it is in a WhatsApp group
where together we comfort a friend
who at the funeral
counted 11 new graves that were filled
and another 9 still open
for the bodies of those murdered.
Let this poem
be a memorial candle